

ΟΜΙΛΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ (ΟΜΕΚ)ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

04.10.1994

Ο κ. Κώστας Σημίτης μιλώντας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο σε εκδήλωση με θέμα : "Τι μπορούν να κάνουν σήμερα οι Σοσιαλιστές για την Ευρώπη;", τόνισε μεταξύ άλλων και τα εξής:

..... Οι ταχύτατες κοινωνικές μεταβολές ασκούν ασφυκτική πίεση στους κοινωνικούς θεσμούς.

Το κόστος αυτής της αναντιστοιχίας είναι ανυπολόγιστο. Η κοινωνική αλλοτρίωση του ατόμου δεν είναι τελικά ούτε στα αίτιά της αλλά ούτε και στις επιπτώσεις της μια ιδιωτική, ατομική υπόθεση. Ο κάθε άνθρωπος είναι μια πολύτιμη μονάδα. Δεν μπορούμε ως κοινωνία, ως σοσιαλιστική αριστερά, να κοιτάμε ως απαθείς, αδιάφοροι, ασυγκίνητοι θεατές, αυτή η πολύτιμη μονάδα να μένει ατροφική, να σπαταλιέται, να αυτοκαταστρέφεται.

Πρέπει να επανεξετάσουμε, να αναθεωρήσουμε, να διευρύνουμε την έννοια της ανάπτυξης.

..... Σε μια εποχή στην οποία η παραγωγή ιδεών, γνώσεων, συμβόλων που ανταποκρίνονται σε διαφοροποιημένες, εκλεπτυσμένες, άυλες ανάγκες, η ευημερία δε συναρτάται μόνο με τον αριθμό των τηλεφώνων, αυτοκινήτων, τηλεοράσεων και ψυγείων ανά κεφαλή. Συναρτάται με το διαθέσιμο ελεύθερο χρόνο, τον τρόπο χρήσης του, την κοινωνικότητα, τη δημιουργικότητα, την ποιότητα ζωής. Συναρτάται με τη γνώση, την πληροφόρηση, την ικανότητα κρίσης, συμμετοχής, ανάπτυξης ικανοτήτων, την δυνατότητα επικοινωνίας, διαλόγου, στράτευσης, πολιτισμικής αναβάθμισης σε ένα περιβάλλον επιδεκτικό ατομικών παρεμβάσεων. Συναρτάται με τη συνολική ανάπτυξη του ανθρώπου, της σφαίρας του πολιτισμικού, του βιούμενου περιβάλλοντος, ώστε να αποκτήσει άλλα χαρακτηριστικά η ανθρώπινη και η κοινωνική ζωή.

Οι πολιτικές δομές, οι κοινωνικοί θεσμοί, η εκπαιδευτική πολιτική, η φορολογική πολιτική, η οικονομική πολιτική που είναι προσανατολισμένες στην οικονομική ανάπτυξη, πρέπει να αναθεωρηθούν, να αναδιαταχθούν, ώστε να υπηρετούν το στόχο της ανάπτυξης του ανθρώπου, της διαφορετικής διαμόρφωσης των πολιτισμικών σχέσεων, του περιβάλλοντος ζωής. Ο στόχος της μεγιστοποίησης των δυνατοτήτων και ικανοτήτων του κάθε ανθρώπου, της πρόληψης της απαξίωσής του πρέπει να είναι η νέα καθοδηγητική ιδέα για τη σοσιαλιστική ευρωπαϊκή αριστερά. Ιδέα που θα ενεργοποιήσει νέες κοινωνικές δυνάμεις που σήμερα είναι τελματωμένες στην απογοήτευση, την αποστασιοποίηση από την πολιτική, αφήνοντας να πλανώνται πάνω από την Ευρώπη τα φαντάσματα του εθνικισμού, του ρατσισμού και του απαθούς εγωκεντρισμού.